

Jakub Woynarowski

Urodzony 18 listopada 1982 roku w Stalowej Woli. Studiował na Wydziale Grafiki oraz w Międzywydziałowej Pracowni Intermediów ASP w Krakowie. Obecnie prowadzi zajęcia w Pracowni Rysunku Narracyjnego na macierzystej uczelni.

Interdyscyplinarny artysta i designer. Niezależny kurator. Twórca artbooków, atlasów wizualnych, filmów, instalacji i realizacji w przestrzeni publicznej; okazjonalnie również performer. Współtwórca (wraz z Kubą Mikurdą) książek „Wunderkamera. Kino Terry’ego Gilliana” (2011) i „Corpus Delicti” (2013).

Autor powieści graficznych, m.in. „Nietoty” (2014) i „Martwy sezon” (2014) oraz mini-komiksu „The story of Gardens” (2010). Tworzy również krótkie eksperymentalne komiksy, m.in. „Hikikomori”, nagrodzony Grand Prix 18. Międzynarodowego Festiwalu Komiksu w Łodzi (2007). W roku 2010 opublikował album „Manggha”, za który otrzymał Grand Prix w ramach 1. Ogólnopolskiego Konkursu Katalogów i Albumów o Sztuce w Warszawie (2011).

W 2014 roku we współpracy z Instytutem Architektury przygotował projekt artystyczny wystawy „Figury Niemożliwe” w Pawilonie Polskim na 14. Biennale Architektury w Wenecji.

W 2015 roku został nagrodzony Paszportem Polityki w kategorii sztuk wizualnych za „oryginalne łączenie badań nad historią sztuki i kultury z artystyczną praktyką”.

Uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach w Polsce oraz w Niemczech, Austrii, Francji, Hiszpanii, Portugalii, we Włoszech, w Czechach, na Słowacji, Litwie, Ukrainie, w Izraelu i Japonii.

Jego prace znajdują się w kolekcji Fundacji Sztuki Polskiej ING, Kolekcji Młodej Sztuki Banku Pekao S.A., kolekcji Galerii Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki w Krakowie, Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej „Manggha”, Lubelskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych oraz w wielu kolekcjach prywatnych.

Współpracował m. in. z TVP Kultura, Canal+, Instytutem Teatralnym, Zachętą – Narodową Galerią Sztuki, Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Narodowym w Krakowie, Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha, Teatrem im. Stefana Jaracza w Łodzi, Miesiącem Fotografii w Krakowie, MFF Nowe Horyzonty, Conrad Festival i Radiem Kraków.

Współtworzył zespół Korporacji Ha!art; redaktor serii „Literatura wizualna”. Współzałożyciel Małego Instytutu Polskiej Ilustracji (z Anną Bargiel i Mateuszem Okońskim). Związany z Galerią BWA Warszawa. Mieszka i pracuje w Krakowie.

organizator i wydawca **Legnickie Centrum Kultury** komisarz wystawy **Małgorzata Dancewicz** zdjęcie Autora **Justyna Gryglewicz**
lay-out **Jasiek Zborucki** przygotowanie do druku **De-Wi-Art Wrocław** druk **JAKS Wrocław**

„Corpus delicti” w języku łacińskim znaczy tyle co „przedmiot przestępstwa”, ślad stanowiący podstawę do przedstawienia wniosków dotyczących popełnionego czynu i jego sprawcy. To również tytuł książki Jakuba Woynarowskiego i Jakuba Mikurdy (przygotowanej we współpracy z Jakubem Majmurem), która swoją premierą miała w 2013 roku, podczas trzynastej edycji festiwalu T-Mobile Nowe Horyzonty we Wrocławiu.

Publikacja – będąca zarówno artystycznym obiektem, jak i filmoznawczym esejem wizualnym – poświęcona została twórczości Waleriana Borowczyka, reżysera tyleż wszechstronnego, co budzącego liczne kontrowersje. Bogata spuścizna tego twórcy przynależy w równym stopniu do świata filmu, jak i sztuk plastycznych, a eksplorowany przez niego obszar tematyczno-stylistyczny rozpięty jest między awangardową animacją, a „popularnym” kinem erotycznym. Te dwa, pozornie bardzo odległe wątki jego twórczości w istocie mają ze sobą wiele wspólnego – to właśnie z potrzeby opisanego nieoczywistych związków między nimi zrodził się pomysł stworzenia niekonwencjonalnego przewodnika po Borowczykowym uniwersum.

„Corpus delicti” to katalog przedmiotów surrealistycznych – prezentacja dowodów rzeczowych artystycznego występkę Waleriana Borowczyka. To esej wizualny, czerpiący z dorobku psychoanalizy i pism teoretycznych „papieża surrealizmu”, André Bretona. To także zmysłowy obiekt, nawiązujący do kunsztownych, XIX-wiecznych modlitewników i XVIII-wiecznych ilustrowanych powieści libertyńskich.

W artykule „Kryzys przedmiotu” (1936) Breton głosił potrzebę tworzenia przedmiotów surrealistycznych, które stanowiłyby odtrutkę na bezrefleksyjne, automatyczne postrzeganie przedmiotów codziennego użytku. Twierdził, że „mutacja funkcji” przedmiotów, tworzenie z nich zagadek percepcyjnych i interpretacyjnych, pozwala odzyskać należną im gravitas.

Postulowana przez Bretona „rewolucja przedmiotu” dokonuje się w filmach Borowczyka, w których przedmioty stają się niemalże podmiotami: porzucają swoje funkcje użytkowe, emancypują się fabularnie, przejmują kontrolę nad ekranowym światem.

JAKUB WOYNAROWSKI

CORPUS DELICTI

Galeria Satyrykon · Legnica, Rynek 36 · 2.08–4.09.2016

Jakub Woynarowski

